

CARTEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRĂ GALATEANI

Cuvânt înainte

N în ce vreme s-au scris cartea aceasta nu să știe, însă, cum să mai pare, s-au scris mai înainte decât Cartea cea dintâiu cătră corinteani scrisă, în carea, în capul 16, îndeamnă pre corinteani ca să adune milă pentru sfinții cei de la Ierusalim, în ce chip au rânduit, și în besearicile Galatiei.

Pricina pentru ce au scris Pavel această carte au fost că pre galateani, după ce s-au întors la credință, niște apostoli mincinoși din jidovi i-au amăgit cu învățături reale, făcându-i ca să crează cum că trebuie să ție Leagea lui Moisi. Deci, fiindcă amăgitorii aceia zicea cum că Pavel, de la carele galateanii luoasă învățătura credinții, nu easte apostol, ci numai ucenic apostolilor, și învățătura lui easte osăbită de a apostolilor, pentru aceea Pavel întru această carte spune ceale ce s-au făcut la Antiohiia între el și între Petru, pre carele amăgitorii îl aducea, ca cum una cu ei ar învăța, și atâta au făcut amăgitorii aceia, cât mulți dintre galateani s-au tăiat împrejur, care lucru era foarte rea pildă, de vreme ce acel jug nesuferit (adecă Leagea lui Moisi) îngrozea pre păgâni și-i oprea a veni la credință.

Pentru aceea, Apostolul Pavel au scris această carte, întru carea osăndește acea rea învățătură, ca mai încolo spre pîiarderea besearicilor să nu să lătasă, și-și arată apostoliia sa, cum că de la Însuși Dumnezeu easte, nu-i cum bârfea amăgitorii aceia, ținearea Legii Vechi și obiceiurile ei ca niște lucruri de nici un folos le lapadă, strică hulele apostolilor, celor mincinoși, pomenește ceale ce s-au fost făcut la Antiohiia și multe necuviințe, care să vârăsă la galateani, le osăndește.

CAP 1

Ceartă Apostolul pre galateani că au suferit a să desmânta de cătră adevărul carele îl luoasă de la el, fiindcă numai acesta trebuie să se ție, carele nu de la om, ci prin arătarea lui Hristos îl luoasă, și, după aceea, cu atâta sârguință îi învățasă pre ei, cu câtă mai înainte, ci sta împotivă, adăogând în ce chip l-au osebit pre el Dumnezeu spre propoveduire.

1. **N** Pavel, apostolul (nu de la oameni, nici prin om, ci prin Iisus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl, Carele L-au înviiat pre El din morți),

2. Și toți frații, carii sânt împreună cu mine, besearicilor Galatiei:

3. Dar, voao, și pace de la Dumnezeu Tatăl, și de la Domnul nostru Iisus Hristos,

4. Carele S-au dat pre Sâne pentru păcatele noastre, ca să ne scoată pre noi dintru acest veac rău, după voia lui Dumnezeu și a Tatălui nostru,

5. Căruia easte mărirea în veacii veacilor.

Amin.

6. Miru-mă că așea de curând vă mutați, de la cel ce v-au chemat pre voi prin darul lui Hristos la altă Evanghelie,

7. Ci nu easte altă, fără numai sânt oarecarii carii vă turbură pre voi și vor să strămute Evangheliia lui Hristos.

8. Ci măcar și noi sau înger din ceriu de va propovedui voao afară de ce am propoveduit voao, anatema să fie!

9. Precum am zis mai înainte, și acum iară zic: De va propovedui voao cineva afară de ceaea ce ați luoat, anatema să fie!

10. Că, acum, pre oameni să ascultați îndemn, au pre Dumnezeu? Au caută să plac oamenilor? Că de aș plăcea încă oamenilor, nu aș fi slugă lui Hristos.

1 Cor. 11. Iară spui voao, fraților, că Evangheliia cea vestită de mine nu easte după om.

Efese. 12. Că nici eu de la om o am luat aceasta, nici m-am învățat, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos.

13. Că ați auzit de viața mea oarecând întru jidovime, că preste măsură goneam beserica lui Dumnezeu și o stricam pre ea.

14. Și spoream întru jidovime mai mult decât cei de o vârstă cu mine în neamul meu, foarte răvnitoriu fiind părinteștilor mele obiceiuri.

15. Iară când bine au voit Dumnezeu, Cel ce m-au ales din pântecel maicii mele și m-au chemat prin darul Său,

16. Ca să areate pre Fiiul Său întru mine, ca să-L propoveduiesc pre El între neamuri, îndatăși nu m-am lipit de trup și de sânge,

17. Nici m-am dus în Ierusalim la apostolii cei mai nainte decât mine; ci m-am dus în Araviia și iară m-am întors în Damasc.

18. Apoi, după trei ani, m-am suit în Ierusalim, să văz pre Petru, și am rămas la el cincisprăzece zile.

19. Iară pre altul din apostoli nu am văzut, fără numai pre Iacov, fratele Domnului.

20. Iară ceale ce scriu voao, iată, înaintea lui Dumnezeu, că nu minț.

21. După aceea, am venit în laturile Siriei și a Chilichiei.

22. Și eram necunoscut cu fața beseracilor Iudeii, celor întru Hristos.

23. Ci numai auzea că cel ce ne gonea pre noi oarecând acum propoveduiaște credința, carea oarecând o pierdea;

24. Și marea întru mine pre Dumnezeu.

CAP 2

Pavel, pururea slobod, au învățat întră limbi adevărul Evangheliiei, cunoscând aceasta apostolii cei dintâiu, și nimica la aceasta adăogând, ci pre Pavel întru soție priimindu-l, carele, înfruntând pre Chifa, arată că nu din faptele Legii să va îndrepta cineva, ci prin credință întru Hristos.

1. poi, după patrusprezece ani, iară m-am suit în Ierusalim cu Varnava împreună, luând și pre Tit cu noi.

2. Și m-am suit după descoperire și le-am spus lor Evangheliia, carea propoveduiesc în neamuri. Iară deosebi celor mai aleși, ca nu cumva să alerg în deșert sau să fiu alergat.

3. Ci nici Tit, carele era cu mine, e-

lin fiind, nu au fost silit să se taie împrejur.

4. Iară pentru frații cei mincinoși ce venisă, carii întrase pre ascuns să iscodească slobozeniia noastră carea avem în Hristos Iisus, ca pre noi să ne supuie robiei,

5. Căroră nici cât e un ceas nu ne-am plecat a ne supune, ca adevărul Evangheliiei să rămâie la voi.

6. Iară de cătră cei ce să socotea a fi ceva (în ce chip oarecând era) nu osăbesc,* Dumnezeu fața omului nu priimește, că cei ce să socotea a fi ceva nimic mai mult nu mi-au adaos,

7. Ci încă împrotivă, văzând că mi s-au încredințat mie Bunăvestirea netăierii împrejur, precum lui Petru a tăierii împrejur,

8. Că cel ce au lucrat împreună cu Petru spre apostoliia tăierii împrejur lucrat-au și împreună cu mine întră neamuri;

9. Și cunoscând darul cel dat mie, Iacov și Chifa și Ioan, carii să socotea că sânt stâlpi, mi-au dat mie și Varnavei dreapta împărțășirei, ca noi la păgâni, iară ei la tăierea împrejur.

10. Numai ca să ne aducem aminte de cei lipsiți, carea m-am și nevoit a face.

11. Iară când au venit Petru în Antiohiia, în față i-am stătit împrotivă, că era vreadnic de înfruntare.

12. Că mai înainte de ce au venit oarecarii de la Iacov, cu păgânii mânca; iară deaca au venit, să ferea și să osăbea temându-să de cei ce era din tăierea împrejur.

13. Și făcea fățarnicie cu dânsul și ceialalți jidovi, cât și Varnava s-au lipit de fățarniciia lor.

14. Ci, deaca am văzut că nu umblă cu dreptate după adevărul Evangheliiei, am zis lui Petru înaintea tuturor: „Deaca tu, fiind jidov, ca păgânii viețuiești, iară nu ca jidovii, pentru ce sâlești pre păgâni să ție jidoveaște?”

15. Noi sântem din fire jidovi, iară nu din neamuri păcătoși.

16.* Știind că nu să îndreptează omul din faptele Legii, ci numai prin credința lui Iisus Hristos, și noi am crezut în Hristos Iisus, ca să ne îndreptăm din credința lui Hristos, și nu din faptele Legii, că nu să va îndrepta din faptele Legii tot trupul.

17. Iară deaca căutând să ne îndreptăm întru Hristos ne aflăm și înșine păcătoși, au, doară, Hristos easte slugă păcatului? Să nu fie!

18. Că deaca ceale ce am stricat, acealea iară le zidesc, călcătoriu de poruncă pre mine mă adeverez.

19. Că eu, prin Leage, Legii am murit, ca să viez lui Dumnezeu.

20. Cu Hristos împreună m-am răstignit; iară viez, nu de acum eu, ci viiază întru mine Hristos, iară ce viez acum în trup prin cre-

*2 Leage

10, 17

Iov

34, 19

Sirah

6, 8

Fapte

10, 34

Roma.

2, 11

Efesea.

6, 9

Colos.

3, 25

1 Petr.

1, 17

*Rom.

3, 20

dința Fiiului lui Dumnezeu viez, Carele m-au iubit și S-au dat pre Sine pentru mine.

21. Nu lapăd darul lui Dumnezeu, că de easte dreptatea prin Leage, Hristos, dară, în deșert au murit.

CAP 3

Precum lui Avraam, așa și următorilor, nu din faptele Legii, ci din credința cea întru Hristos S-au dat Duhul Sfânt, iară cei supuși Legii, nimene plinind Leagea easte blăstămat, ci acest blăstăm, luându-l Hristos pre Sine, pre noi de el ne-au izbăvit, iară făgăduințele ceale făcute lui Avraam prin credință să plinesc, macar că Leagea atunci s-au fost dat ca o povață, carea nu putea îndrepta.

1. , fără de minte galateani, cine v-au amăgit să nu vă plecați adevărului? Căra mai înainte vă era scris Iisus Hristos înaintea ochilor, între voi răstignit.

2. Aceasta voiesc numai să știu de la voi: Din faptele Legii ați luat Duhul, au din auzul credinții?

3. Așa de nebuni sânteti? Începând cu Duhul, acum în trup sfârșiți?

4. Atâtea ați pățimit în zădar, de e și în zădar.

5. Deci, dară, Cel ce vă dă voao Duhul și lucrează întru voi puteri, oare din faptele Legii, au din auzul credinții?

Face. 6. Precum Avraam au crezut lui Dumnezeu, și s-au socotit lui spre dreptate.

Roma. 7. Să știți, dară, că cei ce sânt din credință, aceia sânt fiii lui Avraam.

Iacov 8. Iară văzind mai înainte Scriptura că din credință îndreptează Dumnezeu pre neamuri,

Facer. mai înainte au vestit lui Avraam că: „Să vor blagoslovi întru tine toate neamurile”.

Sirah 9. Pentru aceea, cei ce sânt din credință să vor blagoslovi împreună cu credinciosul Avraam.

*2 Leage 10. Căci câți sânt din faptele Legii supt blăstăm sânt, că scris easte: „Blăstămat easte tot cel ce nu va rămânea întru toate ceale scrise în cartea Legii, ca să le facă pre eale”.

11. Iară cum că nu să îndreptează nimenea înaintea lui Dumnezeu, prin Leage, arătat easte* că dreptul din credință va fi viu.

2, 4 12. Iară Leagea nu easte din credință,* ci omul, carele va face acealea, va fi viu într-însele.

1, 17 13. Hristos pre noi ne-au răscumpărat din blăstămul Legii, făcându-Să pentru noi

*Leviț. blăstăm (că scris easte: „Blăstămat easte tot cel ce spânzură pre lemn”).

*2 Leage 14. Ca să fie întru neamuri blagosloveniia lui Avraam prin Iisus Hristos, ca făgăduința Duhului să luom prin credință.

Evrei 15. Fraților (ca un om zic); că testamântul (a) omului cel întărit, nimenea

15. (a) Diata.

nu-l strică, sau îl mai adaoge.

16. Iară lui Avraam s-au zis făgăduințele și săminției lui. Nu zice: „Și săminției lor”, ca de mulți, ci ca de unul: „Și Săminției tale”, Carele easte Hristos.

17. Și aceasta zic: Rânduiala cea întărită mai înainte de la Dumnezeu întru Hristos, carea după patru sute și treizeci de ani s-au făcut Leage, nu o lapădă, ca să strice făgăduința.

18. Că de easte din Leage moștenirea, mai mult nu easte din făgăduință; iară lui Avraam prin făgăduință i-au dăruit Dumnezeu moștenirea.

19. Ce e, dară, Leagea? Pentru călcarea s-au pus, până când era să vie Sămânța, Căriia era făgăduită, rânduită prin înger, în mâna solitoriului.

20. Iară Solitoriul al unuia nu easte; iară Dumnezeu Unul easte.

21. Au, doară, Leagea easte împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Să nu fie! Că de ar fi fost dată Leagea, carea să poată învia, adevărat din Leage ar fi dreptatea.

22.* Ci au încuiat Scriptura toate supt păcat, ca făgăduința din credința lui Iisus Hristos să se dea celor ce cred. *Rom. 3, 9

23. Iară mai înainte de venirea credinții, supt Leage eram păziți, încuiați spre credința carea era să se descopere.

24. Pentru aceea, Leagea învățătoare ne-au fost noao spre Hristos, ca din credință să ne îndreptăm.

25. Iară deaca au venit credința, nu mai sântem supt învățătoriu.

26. Că toți fii a lui Dumnezeu sânteti prin credința cea întru Hristos Iisus.

27.* Că oricâți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat. *Rom. 6, 3

28. Nu easte jidov, nici elin, nu easte rob, nici slobod, nu easte parte bărbătească, nici muierească, că voi toți unul sânteti întru Hristos Iisus.

29. Iară de sânteti voi a lui Hristos, iată, a lui Avraam sămânță sânteti și după făgăduință moșteani.

CAP 4

Mai înainte de nașterea lui Hristos, jidovii ca niște moșteani încă prunci să ținea supt Leage, ca supt isprăvnicie. Iară să sârguiască a-i chema de supt robiiia Legii, deacă au cu credința priimirea fiiască. Aducându-le aminte cu câtă râvnă, mai înainte pre dânsul, și propoveduirea lui priimisă, și împreună spre aceasta aducând pildă de doi fii a lui Avraam, care însămna doao legi, prin carea învață că râvnitorii Legii să vor lăpăda de la moștenirea lui Hristos.

1. ară zic: În câtă vreme moșteanul prunc easte, nimic nu să osăbeaște din slugă, macar de easte stăpân tuturor.

2. Ci supt ispravnici și supt păzitori easte, până la vremea cea rânduită de tatăl său.

3. Așa și noi, când eram prunci supt stihiiile lumii, eram robiți.

4. Iară deaca au venit plinirea vremii, au trimis Dumnezeu pre Fiiul Său, Cel născut din muiare, Carele S-au făcut supt Leage.

5. Ca pre cei de supt Leage să-i răscumpere, ca să luom priimirea fiiască.

6. Iară căci sânteți fii, au trimis Dumnezeu pre Duhul Fiiului Său în inimile voastre, Carele strigă: „Ava, Părinte!”

7. Pentru aceea, iată, nu mai ești rob, ci fiiu, iară de ești fiiu, și moștean ești lui Dumnezeu, prin Hristos.

8. Ci atunci, necunoscând pre Dumnezeu slujeați celor ce din fire nu sânt dumnezei.

9. Iară acum, după ce ați cunoscut pre Dumnezeu, și mai ales fiind cunoscuți de Dumnezeu, cum vă întoarceți iară la ceale slabe și sărace stihii, căroră iară de iznov veți să le slujiți?

10. Zilele păziți, și lunile și vremile și anii.

11. Temu-mă de voi, ca nu cumva în zădar să mă fiu ostenit la voi.

12. Fiți precum sânt și eu, că și eu încă sânt ca voi. Fraților, rogu-vă pre voi, întru nimic nu mi-ați făcut strâmbătate.

13. Iară știți că, prin slăbiciunea trupului, am propoveduit voao întâiu.

14. Și ispita mea, carea era în trupul meu, nu o ați defăimat, nici o ați lăpădat, ci ca pre un înger a lui Dumnezeu m-ați priimit, și ca pre Hristos Iisus.

15. Carea, dară, era fericirea voastră? Că mărturisesc voao că, de ar fi fost cu puțință, ochii voștri scoțindu-i i-ați fi dat mie.

16. Deci, dară, au vrăjmaș m-am făcut voao, grăindu-vă adevărul?

17. Vă răvnesc ei pre voi, cu bine, ci vor să ne osibească pre noi, ca să urmați lor.

18. Iară bine e a urma pururea în lucru bun, și nu numai când sântem de față la voi.

19. Feții miei, pre carii iarăși cu dureare vă nasc, până ce să va închipui Hristos întru voi!

20. Și aș vrea să fiu acum la voi și să-mi schimb glasul meu, că mă îndoiesc de voi.

21. Spuneți-mi, cei ce veți a fi supt Leage, Leagea nu o ascultați?

22. Că scris easte că Avraam doi feciori au avut,* unul din slujnică,** iară altul din cea slobodă.

*Facer. 16, 15
**Facer. 21, 2

23. Ci cel din slujnică după trup s-au născut, iară cel din cea slobodă, după făgăduință.

24. Carii au altă înțelegere, că aceastea sânt doao legi: una din Muntele Sinaii, carea naște spre robie, carea easte Agar;

25. Că Agar Muntele Sinaii easte, în Araviia, și să alătură cu Ierusalimul cest de acum și slujeaște cu fiii săi;

26. Iară Ierusalimul cel de sus slobod easte, care easte mumă noao, tuturor.

27. Că scris easte:* „Veselește-te cea steapă, carea nu naști; glăsuieste și strigă, ceea ce nu ai dureare, că mai mulți sânt fiii ceii lăsate, decât a ceii ce are bărbat”.

*Isaiia 54, 1

28.* Iară noi, fraților, după Isaac, fiii făgăduinții sântem.

*Rom. 9, 8

29. Ci, precum atunci cel ce să născușă după trup gonea pre cel duhovnicesc, așa și acum.

30. Dară ce zice Scriptura?* „Scoate pre slujnica și pre feciorul ei, că nu va moșteni feciorul slujnicii, cu feciorul ceii slobode”.

*Facer. 21, 10

31. Drept aceea, fraților, nu sântem feciorii slujnicii, ci a ceii slobode.

CAP 5

Cel ce vrea a să îndrepta din faptele Legii nu easte părtaș darului lui Hristos, în carele nici tăierea împrejur foloseaște, nici netăierea, ci credința cea vie. Îndeamnă, dară, să se ferească de înșelători și să iubească unul pre altul. Că trupul, pururea oștindu-să împotriva sufletului, trage spre lucruri trupești, carele depărtează de împărăția ceriurilor, iară duhul aduce roduri, prin care o dobândim, macar de n-am face faptele Legii.

1. **I**ntru slobozeniia dară, cu carea Hristos pre noi ne-au slobozit stați, și nu vă cuprindeți iarăși cu jugul robiei.

2.* Iată, eu, Pavel, zic voao că, de vă veți tăia împrejur, Hristos nimic voao nu va folosi.

*Fap. 15, 1

3. Și mărturisesc, iarăși, tot omului carele să taie împrejur că deatoriu easte să facă toată Leagea.

4. Înzădarnici v-ați făcut de cătră Hristos, cei ce veți să vă îndreptați prin Leage, din dar ați căzut.

5. Că noi cu Duhul din credință nădeajdea dreptății așteptăm.

6. Că, întru Iisus Hristos, nici tăierea împrejur foloseaște, nici netăierea împrejur, ci credința carea lucrează prin dragoste.

7. Alergați bine, cine v-au oprit să nu vă plecați adevărului?

8. Sfatul acesta nu e de la cel ce v-au chemat pre voi.

9.* Puțin aluoat toată frământătura dospeaște.

*1 Cor. 5, 6

10. Eu am nădeajde de voi întru Domnul că altă nimica nu veți gândi, iară cel ce vă turbură pre voi va purta judecată, ori-

carele va fi.

11. Iară eu, fraților, deaca propoveduiesc încă tăierea împrejur, pentru ce încă pățesc goană? Iată, s-au surpat sminteala crucii.

12. O, de s-ar lepăda afară cei ce vă răzvrătesc pre voi!

13. Că voi la slobozenie v-ați chemat, fraților, numai să nu dați slobozenia voastră spre prilej trupului, ci prin dragoste slujiți unul altuia.

*Levi. 14. Că toată Leagea într-un cuvânt să plinească; adecă: să iubești pre deaproapele tău ca însuși pre tine.

Mate. 15. Iară de vă roadeți între voi și vă mâncați, căutați să nu vă mistuiți unul pre altul.

13, 8 *1 Petr. 16. Iară vă zic: Cu Duhul să umblați și pofta trupului să nu o pliniți.

2, 11 17. Că trupul pofteaște asupra duhului, iară duhul asupra trupului. Și aceastea să împrotivesc una altia, ca nu ceale ce voiți acealea să faceți.

18. Iară de vă purtați cu Duhul, nu sânteti supt Leage.

19. Iară faptele trupului arătate sânt, care sânt: preacurviia, curviia, necurăția, fapta de rușine,

20. Slujba idolilor, fermecătoria, vrăjile, sfezile, urâciunile, mâniile, gâlcevile, îndărătniciile, împăcherile, eresurile,

21. Pizmele, uciderile, bețiile, ospețele ceale cu asupră, și care sânt aseamenea acestora care le spuiu voao, precum și mai înainte v-am spus, că cei ce fac unele ca aceastea împărăția lui Dumnezeu nu vor moșteni.

22. Iară roada Duhului easte dragostea, bucuriia, pacea, îndelungă-răbdarea, bună-tatea, facerea de bine, credința, blândețele, înfrânarea poftelor.

23. Împrotiva acestora nu easte leage.

24. Iară carii sânt a lui Hristos trupul și-au răstignit cu patimile și cu poftetele.

25. De trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm.

26. Să nu fim măreți în deșert, unul pre altul întărâtând, unul altuia pizmuind.

CAP 6

Cu smerenie trebuie să se ajute deaproapele, nici a griji de laudele altora; și pururea a face bine, ca în vremea sa să săcerăm viața de veaci. Iară

îndeamnă să se păzească de înșelătorii, carii, îndemnând spre Leage, ei nu o țin, iară Pavel numai întru Hristos să laudă, întru care nici tăierea împrejur, nici netăierea nimica poate, ci făptura cea noao.

1. raților, de va și cădea vreun om în vreo greșală, voi, cei duhovnicești, îndreptați pre unul ca acela cu duhul blândețelor, păzindu-te pre tine, ca să nu cazi și tu în ispită.

2. Purtați sarcina unul altuia și așa veți plini leagea lui Hristos.

3. Că de să pare cuiva că easte ceva, nimica fiind, pre sine să înșală.

4. Iară fapta sa fieștecine să și-o ispitească, și atunci întru sine numai va avea laudă, iară nu întru altul.

5.* Că fieștecine sarcina sa va purta. *1 Cor.

6. Și să se unească cel ce să învață cuvântul cu cel ce învață întru toate bunătățile. 3, 8

7. Nu vă amăgiți, Dumnezeu nu Să batjocorească. Că ce va semăna omul, aceea va și secera.

8. Că cel ce samănă în trupul său din trup va săcera stricăciune, iară cel ce samănă întru Duhul, din Duhul va secera viață veacinică.

9.* Iară a face binele să nu ne lenevim, că la vremea sa vom săcera neostenind. *1 Tesa. 3, 13

10. Deci, dară, până când avem vreme, să facem lucru bun cătră toți; iar mai vartos cătră cei de o credință.

11. Vedeți ce fealiu de carte am scris voao cu mâna mea.

12. Câți vor să se folosească în trup, aceia vă silesc pre voi să vă tăiați împrejur, numai ca să nu pață gonire pentru crucea lui Hristos.

13. Că nici cei ce să taie împrejur păzesc Leagea, ci le easte voia ca să vă tăiați voi împrejur ca în trupul vostru să se laude.

14. Iară mie să nu-mi fie a mă lauda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin carele mie lumea s-au răstignit, și eu lumii.

15. Că în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nimica poate, nici netăierea împrejur, ci făptura cea noao.

16. Și câți vor viețui cu îndreptarea aceasta, pacea spre ei și mila, și spre Israilul lui Dumnezeu.

17. Iară mai mult mie nimenea să nu-mi facă supărare, că eu ranele Domnului Iisus în trupul meu le port.

18. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru, fraților! Amin.

Cătră galateani s-au scris din Roma.